

[Indenrigsministeren]

at vi hermed får et godt grundlag for at sikre befolkningen et sammenhængende tandplejetilbud, som kan dække den enkeltes behov gennem et helt livsforløb.

Som en vigtig nydannelse inden for sundhedslovgivningen fastlægges der i forslaget en overordnet målsætning for tandplejen.

Den foreslåede målsætning påpeger, at den enkelte har et ansvar for bevarelsen af egen tandsundhed, og den fremhæver samtidig, at tandplejesystemet skal give befolkningen et sammenhængende tilbud om forebyggelse og behandling.

Skal vi nå frem til, at alle kan bevare deres tænder, mund og kæber i funktionsdygtig stand gennem hele livet, må forebyggelse være det bærende element i tandplejen.

Vi skal derfor fastholde den forebyggende indsats i børnetandplejen – udviklingen i de sidste 10–15 år har klart vist, at det kan nytte at forebygge. Dette skal fastholdes i voksen-tandplejen.

Tandplejetilbuddet til den voksne befolkning må derfor omlægges, så vi også her styrker den forebyggende indsats. Dette vil bl.a. ske gennem den kommende ændring af tilskudssystemet, så der gives større tilskud til de forebyggende ydelser end til behandling.

Børnetandplejen har, både hvor den er givet på kommunale klinikker og i privat praksis, forbedret børnenes tandsundhed betydeligt.

Denne værdifulde indsats skal fastholdes.

Kommunerne får mulighed for selv at vælge, om det lovpligtige kommunale børnetandplejetilbud skal gives på offentlige klinikker eller hos privat praktiserende tandlæger eller eventuelt ved en kombination af disse muligheder. Jeg vil fremhæve, at kommunerne derved selv får mulighed for at tilrettelægge børnetandplejen ud fra lokale ønsker og behov.

Jeg lægger vægt på, at vi med forslaget giver de børn/forældre, der af særlige grunde ønsker børnenes tandpleje varetaget hos privat praktiserende tandlæge i stedet for i den kommunale tandpleje, mulighed for dette.

Den tandsundhedsmæssige gevinst, en god børnetandpleje er, giver et godt grundlag for en videreførelse af tandplejevaner og resultater livet igennem.

Kommunerne får med forslaget mulighed for at tilbyde tandpleje til særlig vanskelig

stillede grupper, der på grund af nedsat førlighed eller vidtgående fysisk eller psykisk handicap kun vanskeligt kan udnytte de almindelige tandplejetilbud. Hermed får kommunerne mulighed for bl.a. at tilbyde tandpleje til ikke-selvhjulpne ældre. Tilbuddet kan gives enten på kommunale klinikker eller hos privat praktiserende tandlæger. Jeg vil i denne forbindelse understrege, at den enkelte skal have mulighed for at kunne vælge en privat praktiserende tandlæge.

Et bærende element i lovforslaget er som sagt, at vi på tandplejeområdet får større valgfrihed både for borgerne og for kommunerne.

Forslaget om adgang til forsøg er helt i tråd hermed. Jeg mener, det er vigtigt, at man hele tiden prøver at finde nye veje for, hvordan vi sikrer befolkningen den bedst mulige tandpleje. Jeg håber, at forsøgsmulighederne vil blive udnyttet til dette formål.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til folketingets velvillige behandling.

Boligministeren (Bollmann):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte.

(Lovforslag nr. L 94).

Forslaget indeholder ændringer på to punkter. For det første er det med ændringen af myndighedsloven nu muligt for forældre, som ikke er gift med hinanden, at have fælles forældremyndighed over deres børn. Det foreslås, at såfremt forældrene ikke lever sammen, og såfremt barnet/børnene opholder sig lige meget hos hver af forældrene, kan forældrene aftale, hos hvem barnet/børnene skal henregnes ved beregningen af individuel boligstøtte.

For det andet foreslås medtaget en bestemmelse om, at staten fuldt ud refunderer kommunernes udgifter til boligstøtte til personer, der har opnået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7–8. Der er her tale om en parallel til den af socialministeren foreslåede refusionsmæssige ændring for såvidt angår ydelser til flygtninge inden for bistan- dlovens område, jfr. L 46.

Jeg skal i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme.

(Lovforslag nr. L 95).

På baggrund af landbrugskrisen i begyndelsen af 1980'erne gennemførtes ved lov nr. 206 af 25. maj 1983 en midlertidig lempelse af landbrugslovens krav om jordbrug som væsentligste erhverv. Samtidig lempedes ved bekendtgørelse lovens uddannelseskrav.

Hensigten med disse lempelser var at lette mulighederne for at etablere sig i landbruget, så længe krisen varede. Lempelserne blev derfor kun indført for en forsøgsperiode, der udløber ved udgangen af 1985.

Ifølge regeringens lovprogram skal der i indeværende folketingsår gennemføres en omfattende revision af landbrugsloven. Der vil i denne forbindelse blive stillet forslag til ændring af uddannelseskravet og kravet om jordbrug som væsentligste erhverv.

Da ændringsforslaget ikke forventes fremsat inden årets udgang, er det nødvendigt at tage stilling til, hvad der skal ske, når de midlertidige lempelser udløber.

Nærværende forslag lægger op til en uændret videreførelse af lempelserne. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt at ændre den gældende retstilstand på et tidspunkt, hvor mere vidtgående ændringer er under forberedelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Skriftlig redegørelse:

Energiministerens energipolitiske redegørelse og redegørelse om Dansk Olie & Naturgas A/S m.v. af 4/12 1985.

(Redegørelse nr. R 7).

Energiministeren (Enggaard):*Indledning*

Denne redegørelse afgives til folketinget som en fælles redegørelse i henhold til lov

om energipolitiske foranstaltninger og lov om Dansk Olie & Naturgas A/S m.v.

Energiministeriet vil inden udgangen af 1986 forelægge folketinget en mere samlet vurdering af den energipolitiske situation og de kommende års perspektiver – energiplan 86. På den baggrund er den energipolitiske redegørelse for i år noget mere begrænset end sædvanligt og omfatter tillige energiministerens redegørelse for udviklingen i D.O.N.G.-koncernen. Af samme grund ledsages energiredegørelsen ikke som hidtil af et bredere baggrundsmateriale i form af et såkaldt statusnotat.

Der vil i de kommende år skulle foretages meget betydelige investeringer inden for energiområdet. Det må her være en væsentlig målsætning at skabe grundlag for, at dansk erhvervsliv inddrages i disse aktiviteter i videst muligt omfang. Dette gælder ikke mindst inden for offshoresektoren. Med dette sigte har energiministeret lagt stor vægt på, at der i forbindelse med 2. udbudsrunder tilvejebringes forudsætninger for et mere aktivt engagement for danske virksomheder.

Det er derfor tilfredsstillende, at der med det nydannede selskab, Dansk Operatørselskab, har kunnet tages et væsentligt skridt mod en udvikling i denne retning. Med denne nydannelse vil der således også i nye konsortier være skabt et grundlag for et betydeligt dansk engagement, på samme måde, som A. P. Møller inden for DUC-koncessionen har virket for at inddrage danske virksomheder. På længere sigt vil en sådan udvikling ligeledes kunne bidrage til, at dansk erhvervsliv får bedre muligheder for at gøre sig gældende, når det drejer sig om energiinvesteringer i udlandet. Der er i den forbindelse grund til at pege på vigtigheden af at fortsætte bestræbelserne på at fremme et åbent internationalt marked også med hensyn til energiinvesteringer.

I øvrigt må de aktuelle energipolitiske udfordringer i væsentlig grad samle sig om at forøge energiområdets bidrag til gennemførelsen af de overordnede politiske og økonomiske målsætninger. En fortsat aktiv efterforsknings- og indvindingspolitik vil på længere sigt have betydelige positive konsekvenser for den samlede danske økonomi. En videreudvikling af den kollektive forsyning med naturgas og fjernvarme medfører såvel energiøkonomiske fordele som en lettelse af